

פוליטי. הדמויות בסרטים היו אשכנזיות, אנשים המסוכסכים עם החברה, מנוכחים, חיים מחוץ לנורמות המרכזיות. מבחינה חזותית, התמונות שהוצגו נתנו תחושה של מחנק, רוב הצילומים היו בתוך חדרים ("סוסטן", "כרעה בת 17", "נגוע"). התמונות הללו מקבילות לתחושה הישראלית הכללית של מחנק, בידוד וניכור. גיאוגרפי-פוליטי של מדינה החשה עצמה כל הזמן במצור, באין מוצא.

תפקידי כמבקרת לשאול - למה התמונות הללו חוזרות וכישרות בסרטים. כשמסתכלים סביב דואים כיצד המישור של ההווה הלאומית נחודה במישור של מחנק בסרטים.

דוגמא נוספת - הקומדיה של סרטי "הבורקס", המסתיימים בנישואי תערובת, משקפים את האידיאולוגיה המועטת, שכלל שיהיו יותר נישואי תערובת הקדנפליקט המזרחי - אשכנזי "עלם". בחברה הישראלית יש כ-20% נישואי תערובת. באופן כללי, הסרטים אינם משקפים את המציאות אלא את התפיסות והאידיאולוגיות של יוצרי הסרטים.

אם ניקח את הסימונות של סרטי המלודרמה עם גיבורים מזרחים, שם הדמויות החיוביות נופות למות, להיזרק או לעבוד איזו חוויה קשה. למשל, ב"מליכת הכביש" הגיבורה (גילה אלמגור) היא פרדצה שנכנסה להיריון מגבר אשכנזי (יהודה בורקן). היא נוסעת למשפחה בעירדת-פיתוח בדרום ושם היא נאכטת ע"י גברים מזרחים וכתוצאה מהאונס נולד לה ילד מפגד.

האידיאולוגיה הסמויה המובחנת בבסיס הסרטים הללו היא שקיימת מציאות מזרחית מפגרת, שהיא למעשה הגורם לגודל המרגי של הגיבורים.

ניתוח בקורותי לא יכול להתמקד רק בשאלת הטראומטיזם - האם הדמות חיובית או שלילית. הסרטים אינם עשויים רק מדמויות, אלא מורכבים מאלמנטים נוספים כמו עלייה, זווית הצילום, מוסיקה, תפאורה, וכשהם מתחברים יחד נוצרת תפיסת עולם שהיא הסרט. לכן, יכול להיות מקרה שהטראומה של הדמות מאוד חיובי, אך הסרט אינו מציג בהכרח פרספקטיבה או אידיאולוגיה בקורתית על המצב של המזרחים. ברבים מסרטי "הבורקס" הדמויות חיוביות אולם האידיאולוגיה המובחנת בבסיס הסרטים אינה חודגת מההסברים המימסדיים ל"פיגורים" של המזרחים.

ש. אני זוכרת שכולנו יצאנו בתחושת ניצחון מסרט כמו "קזבלן" - הינה סוף סוף המזרחי אומר לאשכנזים שהם חרא, שהם דוצים אותנו רק בשביל המלחמות. יותר מזה, מעלילים עליו שהוא גנב אך בסוף הגנב האמיתי נמצא אשכנזי.

את דוצה לומר שגם סרט כזה מובחנה ע"י תפיסת עולם אשכנזית?

ת. בודאי. הגבול בסרט "קזבלן" סימפטי, עם לב זהב, פטריזט שנלחם למען המדינה, על פני השטח נראה שהוא אומר דברים לטובת המזרחים, ובנוסף, ליהקו לתפקיד הגבור את יהודים גאון שהיה כוכב. אולם הפרספקטיבה אינה מזרחית. כל הקודים והערכים המובחנים בבסיסה של דמותו החיובית של קזבלן מתקשרים לזה

שהוא הקריב את עצמו למען המדינה. ההנחה היא, משום שהוא הציל את חבריו בשדה הקרב אז מגיע לדין צריך לקבל אותו בחברה האשכנזית, ואם הוצה שתרגיש את המילה לקבל אותו. לא קיים מצב שבו הוא צריך לקבל את האשכנזים. יש פה עניין, שאם מסתכלים עליו מקרוב, הוא מייצג את מערכת הכוחות בחברה הישראלית. אחת ההבחנות הסמליות בסרט היא שנישואי תערובת מתאפשרים לאלה "שמגיע להם". כלומר, למזרחים שקבלו עליהם את הערכים הלאומיים.

למרות שסרטי "הבורקס" לא עסקו בנושא הערבי - פלשתיני, לא ניתן להתעלם מהמסר הלאומי שלהם האומר כולנו יהודים (שיר הסיום של "קזבלן"), כולנו עם אחד ("לחיי העם הזה" - שיר הסיום ב"סלמוניקו"). תפקידו של סיום כזה הוא להפיג את המתחים בין המזרחים לאשכנזים. המסר של סיום כזה הוא - אומנם יש ביננו מתחים, בעיות אבל תמיד אפשר לסור זאת כיוון שכולנו יהודים כולנו עם אחד. אך בסוף כזה ממוך מסר נוסף, כולנו יהודים, כולנו עם אחד, ביחס למי? כמובן, ביחס לערבים. וההנחה הסמלית של הסרטים הללו אומרת שעלינו להתאחד מול ארצנו משותפת. הבחנות אלה מקבילות לתפיסות האידאולוגיות המנסות לחנוק וללחוץ כל תופעה של ביטוי מזרחי בקורת בחברה הישראלית בטענה שתופעות כאלה הן הסודות חשובות כיוון שתמיד עלינו לעמוד על המשמר יחד מול האויב המשותף.

הדברים שאמרתיו עוד עתה מדגימים למעשה את מה שביסיתי לעשות בספרי - למצוא את ההקשרים במקומות שחם לא בדאים על פני השטח. במקרה הזה, להצביע על ההקשר הלאומי בסרט, המתירס לכאורה לנושא ערבי - מעמדי.

ש. הצופים בסרט נוטים בד"כ להתרכז בדמויות ובעלילה, המוצגים בחזית הסרט. אלו כלים את יכולה להציע לנו כדי להפוך אותנו מצופים פאסיביים לצופים מודעים ובקורתיים יותר?

ת. אם רוצים לבדוק את המשמעותיות היותר עמוקות, אי אפשר לצפות בסרט רק על סמך ספור המעשה. סרט הוא ברירה שבונים אותה. כל בקודה מסוימת, בה מתחילים את הספור, וכל נקודה, בה מסיימים אותו, נותנת משמעות אחרת לסרט. ספור העלילה, כמו הדמויות, הוא רק מרכיב אחד במכלול השלם של הסרט. בסרט יש אלמנטים רבים, ניקח לדוגמא את זוויות הצילום; תמונה מלמעלה נותנת לצופים תחושה של עליונות ביחס לדמות, תמונה מלמטה מגדילה את הדמות, הופכת אותה למאיימת. צילומי תקריב (קלוז-אפ) יוצרים תחושה של אינטימיות, של הזדהות בין הצופים לדמות. בד"כ, צילומי הקלוז-אפ ניתנים לדמויות הראשיות, שאתם רוצים ליצור הזדהות. אם ניקח לדוגמא את המערבובים האמריקאיים, שם האינדיאנים מצולמים מרחוק, בהמונים, אין להם שמות או פרט מזהה אחר. אלמנטים אלה יוצרים תחושה של ניכור בין הצופים לבינם. הצופים מזדהים באופן לא מודע עם המצלמה, היא זו שמכוונת אותנו. אנו עוקבים אחרי הסרט מהיכן שהמצלמה מצלמת. אלמנט נוסף הוא השפה - מי מדבר, באיזה מבטא, איזו שפה הופכת להיות ראשית

שהוא הקריב את עצמו למען המדינה. ההנחה היא, משום שהיא הציל את חבריו בשדה הקרב אז מגיע לך הצורך לקבל אותה בחברה האשכנזית, ואני רוצה שתרגיש את המילה לקבל אותה. לא קיים מצב שבו הוא צריך לקבל את האשכנזים. יש פה עניין, שאם מסתכלים עליו מקרוב, הוא מייצג את מערכת הכוחות בחברה הישראלית. אחת ההבחנות הסמויות בסרט היא שבישראל תערובת מתאפשרים לאלה "שמגיע להם". כלומר, למזרחים שקבלו עליהם את הערכים הלאומיים.

למרות שסרטי "הבורקס" לא עסקו בנושא הערבי - פלשתיני, לא ניתן להוועלם מהמסר הלאומי שלהם האומר כולנו יהודים (שיר הסיום של "קזבלן"), כולנו עם אחד ("לחיי העם הזה" - שיר הסיום ב"סלמוניקו"). הפקידו של סיום כזה הוא להפיג את המתחים בין המזרחים לאשכנזים. המסר של סיום כזה הוא - אומנם יש ביננו מתחים, בעיות אבל תמיד אפשר לסדר זאת כיוון שכולנו יהודים כולנו עם אחד. אך בסוף כזה ממון מסר בוטף, כולנו יהודים, כולנו עם אחד, ביחס למי? כמובן, ביחס לערבים. ההנחה הסמויה של הסרטים הללו אומרת שעלינו להתאחד מול אויב משותף. הבחנות אלה מקבילות לתפיסות האידאולוגיות המנסות לחנוק וללחוץ כל תופעה של ביטוי מזרחי בקורת בחברה הישראלית במענה שתופעות כאלה הן חסרות חשיבות כיון שתמיד עלינו לעמוד על המשמר יחד מול האויב המשותף.

הדברים שאמרתיו עד עתה מדגימים למעשה את מה שניסיתי לעשות בספרי - למצוא את ההקשרים במקומות שחם לא נראים על פני השטח. במקרה הזה, להצביע על ההקשר הלאומי בטוים, המתייחס לכאורה לנושא ערבי - מערבי.

ש. הצופים בסרטי נוטים בד"כ להתרכז בזמורות ובעלילה, המוצגים בחזית הסרט. אלו כלים את יכולה להציע לנו כדי להפוך אותנו מצופים פאסיביים לצופים מודעים ובקורתיים יותר?

ת. אם רוצים לבדוק את המשמעויות היותר עמוקות, אי אפשר לצפות בסרט דק על סמך ספרו המעשה. סרט הוא ברירה שבונים אותה. כל בקורה מסוימת, בה מתחילים את הספור, וכל נקודה, בה מסיימים אותו, נותנת משמעות אחרת לסרט. ספור העלילה, כמו הדמויות, הוא רק מרכיב אחד במכלול השלם של הסרט. בסרט יש אלמנטים רבים, ניקח לדוגמא את זוויות הצילום; תמונה מלמעלה נותנת לצופים תחושה של עליונות ביחס לדמות, תמונה מלמטה מגדילה את הדמות, הופכת אותה למאיימת. צילומי תקריב (קלוז-אפ) יוצרים תחושה של אינטימיות, של הזדהות בין הצופים לדמות. נדיכ, צילומי הקלוז-אפ ניתנים לדמויות הראשיות, שאתם רוצים ליצור הזדהות. אם ניקח לדוגמא את המערבונים האמריקאיים, שט האינדיאנים מצולמים מרחוק, בזמורים, אין להם שמות או פרט מזהה אחר. אלמנטים אלה יוצרים תחושה של ניכור בין הצופים לבינם. הצופים מזהים באופן לא מודע עם המצלמה, היא זו שמכוונת אותנו. אנו עוקבים אחרי הסרט מהיכן שהמצלמה מצלמת.

אלמנט בוטף הוא השפה - מי מדבר, באיזה מבטא, איזה שפה הופכת להיות ראשית

ראיזה שפות או דיאלקטים נדחקים לשוליים. ביקח לדוגמא את הסרט "קזבלנקה" בכיכובם של המפריז בוגארט ואינגריד בורגמן. הסרט מצולם בקזבלנקה שבמרוקו, השפה הראשית היא האנגלית, לעומת זאת, הערבית מופיעה כמלל לא ברור וחסר חשיבות.

הערוב לי להדגיש שלא ניתן לקחת כל אלמנט בנפרד ולנתח אותו, מבלי לקשר אותו למכלול הסרט. המשמעות בוצרת מהיחסים שבין כל האלמנטים המרכיבים את הסרט.

ש. איזה ייצוג יש לאשה בקולנוע הישראלי?

ת. קשה לומר על קולנוע פמיניסטי בישראל, לפחות לא במסגרת סרטי העלילה. רוב הסרטים בישראל נוצרו ע"י גברים אשכנזים. בסרטים הישראליים אין מוקד נשי, המתמקד ביחסים בין נשים מכל הסוגים והצבעים, היחסים עובדים תמיד ורך גברי. אפשר לדבר על יחסים בין גבר לאשה לאורך כל ההיסטוריה של הקולנוע הישראלי, אך לא ניתן להפריד יחסים אלה משאלות של מעמד, עדה ולאום.

ברוב הסרטים על החלוצים, האשה נמצאת מעמד אישני לגבר האשכנזי החלוץ. אבל אם נוחנים אותה ביחס להצגת היחסים בין הגבר והאשה הערבים, אזי נראה כיצד סרטים אלו משתמשים באשה כדי להצדיק את הציונות. למשל, בסרט כמו "צבר" הפיאודל הערבי מתירס לוקדנית הערבית כאובייקט, נעשה שאצל החלוצים האשה היא חלק מנהליך הפרדות השממה, יחד עם הגברים. ההשדואה הזו בין מעמד האשה, היא לא רק בשביל להגיד שמעמדה של האשה הערבית נחות לעומת זה של היהודיה, אלא לנתח הצדקה למערכת יחסים של השולטים (ישראלים) ובשולטים (ערבים) בשם הקידמה והנאורות.

לגבי האשה המזרחית, באופן כללי זו מוצגת תמיד כקרובן של האלימות והאובס של הגבר המזרחי. ב"פורמובה" גוזזים לה את השיער בגלל יחסיה עם המהנדס הצרפתי, בגלל שהיא לא מתחננת עם הגבר האלג'יראי המבוגר, שאביה רוצה שנתחנן אתו. הסרטים תמיד מאשימים את הגבר המזרחי במעמדה הנחות של האשה. אין שום דמו לכך שהאשה המזרחית היא הסקטור המנוצל באוכלוסייה היהודית. אין אפשר לדבר על האשה המזרחית ביחס לגבר מבלי לדבר על המערכת הכלכלית - חברתית שאינה נשלטת ע"י גברים מזרחים.

יוצא דופן מבחינה זו סרטו של משה מזרחי "הבית ברחוב שלוש". בניגוד לסרטים האחרים, הדמות המרכזית היא עוזרת הבית המזרחית, שאותה אנו פוגשים לא רק בבית המעביד, אלא בביתה היא. הצופים מזדהים עמה מכיון שהיא לא רק אובייקט, המקשט את הרקע של עלילה אשכנזית, אלא העלילה המרכזית ממוקדת סביבה.

ש. בספרך את מדברת על הסרטים המשרתים את האידאולוגיה הציונית - אשכנזית, הרואה במזרח זנו ברברי, נחות, פרימיטיבי, בזוי, ומסתמכת על ציטוטים מדבריהם של פוליטיקאים, חוקרים, מהנכים, סופרים, עיתונאים וכמובן יוצרי הסרטים.

האם לא קיימת אידאולוגיה ציונית - מזרחית?

ת. קשה לי לדבר על אידאולוגיה ציונית - מזרחית בפני עצמה. יש מזרחים ציונים אבל מבחינה הספורית הציונות לא צמחה במזרח ורוב המזרחים לא היו חלק מהתנועה המדינית. המזרחים היו ציונים במובן המשיחי של המילה, אבל לא במובן המדיני, שדבא מאירופה ותאם באופן חלקי את האינטרסים של יהדות אירופה. מזרח בפדספקטיות ציונית, שהופנמו ע"י המזרחים ולאור הנסיבות - הגיאוגרפיה המשותפת והתפיסה של עם אחד - נוצרה והתחשה כאילו הציונות היא גם כן מזרחית. אבל כיון שלציונות היה מלכתחילה יחס בעייתי למזרח, נראה לי שהנסיבות שלנו המזרחים להשתלב בציונות, מובילים אותנו בהכרח לתהליך של דחייה עצמית, דחייה של ההספוריה, העבר, התרבות שלנו, ואפילו דחייה של הנתיר שלנו. דחייה של מאבק שהוא לא לגמרי תואם את השאיפות המינסטריות הישראליות. אם ההגורות של ישראל הן של מדינה מערבית, אז מה אנחנו עושים פה כמזרחים, ואיפה המקום שלנו כאן כמזרחים?

ביוקסה

הספר "הקולנוע הישראלי - הספוריה ואידאולוגיה" תורגם מאנגלית ע"י ענת גליקמן ויצא לאור בהוצאת בריונות. ד"ר אלה שוחט היא מרצה ללימודי קולנוע ותרבות ב-CITY UNIVERSITY OF NEW-YORK ומנהלת את התוכנית ללימודי קולנוע בקמפוס של ספטן איילנד. בקרוב עומד לצאת לאור ספר שני שלה, שיפסוק בניתוח בקורתי של תפיסות גזעניות. השנה הוענקה לה המילגה היוקרתית לחוקרים בכירים של אוניברסיטת קורנל בארנו"ב. במחקרה הנוכחי עוסקת ד"ר שוחט בקשר שבין זהויות פמיניסטיות לעדתיות.

ԱՊՐԵԼՍ ԵՐԿՆԱԳԼՍ ԵՆ ՆԻՃԻԼ ԼՍԻՍ ՄԵ ՈՑ ՆՈՒ ՆՈՒՆԵՍ՝ ՄՈՒՆԵՍ ԾԵՃԵՍ ՈՒ ՍՈՂԼ -
ՍՆԼԼ ԼԵՑԵԼ՝ ՈՒ ԲՆԵՋՍ ԸՈՍԻԼ ԸՃ ԵՆՍԻ ԵՈՍԻՍ ԵՄԻՃԵՍ ԼՍՏՈՒԸՍ՝ ԵՄԵՍՍ ՄԵ
ԵՆ ՍԻԼՍ ԸՃՃ ՍՈՒՑ ԵԼԻՍԵՍ ԵՄԼԼ ԸՈ ՈՒԼՍ ՈՒ ՕԼԼԵ ԵՄԼԵՍԻՍ ՄԸԼ ԵԲԵՍԸ
ԲԻԸՏՍ ՄԸ ԱՊՐԵԼՍ ԵՐԿՆԱԳԼՍ՝ ՄՈՒՆԸՍ ՄՈՒՆԸՍ ԾԵՄԸԸՍ ԼԸՈ ՄԵԼԼԵԼՍ՝
ԱՊՐԵԼՍ ԵՐԿՆԱԳԼՍ՝ ՈՒ ՍՈՒՍ ԸԸԸՃ ՕԼԼԻ՝ ՈՒ ՍՈՍԵՍ ԵՄԸԸՍ ԼԵՍԸՍ ԸԵԸԸԸՍ
ԸԵԼ ԵՄԼԼ ԸՕԼԼԻ ԸՕԵԼ ՈՒ ԵՈՍԻՍ ԵԼԸՄ՝ ՍՈՒՑ ՄՈՍ ԵԸԼԼԵՍ ԵԼՏԸՍ ԵՄԸ ՄԸ
ԸԼ ԵՐԿԸԸԸՍ ԵՈՑ-ԸԻԼԸ՝

ՍԼԼԼ ՈԼ ԵՕԼԼԻ ԵՃԸԸՃ ԸՈ ՍԵՂ՝ ՍՍ ՄԸԼ՝ ԼՄ ԸԼ ՕԼԼԻ ԵՄԸՍ ՄԸՈ ԵԸԸՄՍ - ԼՄ
ՆՍԼ ԼԵ՝ ԼՄ ԸԼ ՍԸ՝ ՈՒ ԲՈՄԵՍ ԸԵՄԸՍ՝ ԸՆՈՒԼՍ՝ ԵԼԸՄՈՒ ԵՈՒՍԸ ԸՈՒԼԼ ԸՃ
ԵՈՒՍՑ ԼԵՄՑ ՄՈՍ ԵԼՄԵՍ ԵԼԸՑ ՍԸԼԼ՝ ԲԵՍ ԸԼ ՍԸ՝ ԵԸՄԸ՝ ՈՒԼ ԸԸԼԸ ՈՒԼ
ԼԵՆԸՋՍ ԸՄՄԵԼ ԵԼԼԻ ՄՈՒԵԼ ԼԸԼԸԸՍ ԸԸԸՍ ԵՕԼԼԻ՝

ՍԵՍ ԸԸԸՃ ՍԵՍ ՄԸՆՆԼ ԸԼ ԵԼԵՍ ՈՒ ՕԼԼԻ ԸՕԵԼ ՈՒ՝ ԸՄՄԸ ԵԼԼԼ՝ ՈՒ ՍՄԵՄՍ
ՄԸՍՍ ԵՄԸՍ ԸԵԼՈՒ ԵԼՈՒ ՈՒ ՍՏԸ՝ ՈՒՆԸՍ ՈՑ ԵՄԸՍ ԸՈՒԼԸՍ ԵՐԿՆԱԳԼՍ ՈՑ-
ՈՒԼ ԵԼԸՑ ՈՒՑՑ ԲԼԵՄՑ ԸՕԼԼԻ ՄԵԸՄՍ՝ ԼՈՍ՝ ՈՑ ՍԵՍ ԸՄՏԸԸ՝ ԸԸՍ ԵՕԼԼԻ՝
ԵՃԸՍԸՍ ՈՒԼԸՑ ԸՄՕԵԸ՝ ՈԼ ԵՄԸՃ ԱՊՐԵԼՍ ԵՐԿՆԱԳԼՍ ՍԵՄՍ ՍԸԼ ԸՄԸԸՑ՝
ԸԵԼ ՍԸՍԸ ԵՄԸՍ՝ ԸՄՈՑ ԵԼ-ԵԼԼԸՍ ՍԵՄՍ ՕԼԼԻ ԸԸԸՃ՝ ԵՈՒՄԸԸՑ ԸԵԼ
ԲԵԼԸ՝...՝

ԱԵԼ ՍԼԼԻ ՍՄՕԵԼՍ՝ ԵՈՒԵԼԼԸՋՍ ՄՈՍԸԸՍ ՍՄՈՒԼԸՍ ԵՐԿՆԱԳԼՍ: «ՈՒՍ ԵՄՏԸ՝
ԸԼԸՑՑ ՍՈՒՑ ՄԸՂՈ ՈՒՍ ԵԼԼԸՍ ՈՂԸՑ՝ ՈՒՍ ԵՈՍՏՈՒՑ ԸՍԼԼ ԵԸԼԼ ԸԸԸՍ ԵՕԼԼ
ՍԸՍ ԸՆՇՈՒՍ ՈՑ-ԵԼ ԸԸԸՑ՝ ՄԸՍԸԼ ԼԸԸԸՑ՝ ՈՒՍ ԵՄԸՍ ԵՈՑ ԵԼԸ-ԵԼԼԸՍ ՈՒՑՑ
ԵՐԸՄԸԸԸՑՑ ԸՆՇԸԸԸՑՑ ԸՈՑ ԵԼ-ԵԼԼԸՍ ՈՒՑՑ ԸՄԸՑՑ ԵՄՑ ՍԸՑ՝ ՈՒՍ ԸԵՍ
ՈՒԼԸՍ ԸՄՃ՝ ՍՄՍԸՍ ԵԼԼԸՍՍ՝

ԱԵԼՍ՝ ԸՈՒՇԸՑ ԸԵԸՍ՝ - ԱՊՐԵԼՍ ԵՐԿՆԱԳԼՍ ԵՄԸՍ ԵԼԼԸՍ ԵՈՒՆԸԸՍ՝ ՄԸՂՈ
ՍՏԸԼ ԵՃԸԸՃ ՍՈՒՇ ԵՄՑ ՈՂՍ ԸԸԸՑ՝ ԸԸԸՍ ԵԼԼԸՍ՝ ԼԸՈԼ ԲՆԸՑՍ ԵՈՑ ԵԼԸ-
ԵՄԸՑ ԵՄՃ՝ ԵԸԼ ԸԼ ՄՈՒՇԸՍ ՄԸ ԵՈՒՍ ԲՈՄԵՍ ԸՄՄԸԸՍ ՄԵԼԸ՝ ԲՈՒՍ ԵԼԸ՝
ԱԵԼԸՍ ԵՈՒՄՍ ԵՆ ՄԸՑ ԼԸՍԸԸՍ ԵԸՍՄԸԸԸՍ ԵՈՒՍ ԸԼՈՒ ՍՄԵՍ՝
ԼՄ ԸՄՍ ԸՈՒՍ ՈՑ ՏԸՍ ԵԸԸՑՑ ԵՄՍԵՍԸՍ ԵՄՃԸՍ ՄԸՑ՝ ԸՄՄՍ՝ ՍԼԸՍ
ԵՄԸՍ ՍՃԸՃ ԸԸՈՍ ՍՄԵՍՍ ԵԼ-ԵԼԼԸՍ ՍՃԸՍ ԵՄԸՍՍ ԼԸԼԸՑ ԵՆ ՄԸՈՑ ԵԼ-ԵԼԼԸՍ

ԲԵՑՑ ԵՄՍԸԸՑ՝
ՍՈՒՍ ՆՍ ՍԵԸՑ ՈՑ ԵԼՏՈՍ ՄԵՍԸՍ ԵԸԸՍԸՍ ԵՄՍԸՍ ԵՄԸՃ «ԵՄԸԸՑՑ ԼՏԸԸԸՍ»
ՈՒՍՍ ԵԼ-ԵԼԼԸՍ ԵՄՃԸԸՍ ՍՄԸՍ ԵԼԼԸՍ՝ ՍՈՍ: ՈՒՍՃ ԵՈՑՑ-ԵԸՑՑ

ԱՄԸԸԸ ԵՍ՝
ԵԼԸ՝ ԵՄՍ ԸՈՍ ԼՈՒՍՍ ԲԵՑՑՍ ԵՄՄՈՒԸՍ ՄԸ ԵԼԸԸՍ ՄԸՍ ԸՈՒՍ ՍՆԸՍՍ ԸՄԼ
ՍԸՍ ԸԸԼ ԸԸՑ՝ ԵՈՒՍԼ ԸՕԼԼԸ ՈՑ ՍՏՍԸ՝ ԸՍՍ ԵԼԸ՝ ՈՒՍԸՍ ՄՈՒՍԸՍ ԼՈՒԼ
ԼԵՄՍԸՍ ԵՃԸՑՑ ԵՄՍԸԸՑՑՑ ԵՄՃԸՑ՝ ՈՒՍԸՍ ԼՈՒ ԸՄՏԸՍ ՈՑ ԵՄՍՍ ԵՆ՝
ԸՈՒՄԸԸՑՑՍ ԵՍՍՍ ԼՄ ԵՄՆԸՍԸՍ ԸՄՍՍ ԸՈՍ ԵՈՒՍԸՑՑ ԵՍՑ ԵԼ ՄԸՑՈՍ ԼՍԸԸՍ
ԵՄՍԸԸԸԸՍ ՄԸԸՍ ԸԸ՝

ԱՄՍԸՍ ՄՈՒՍԸՍ - ԵՄՑՑ ԵՄՍԸՍՍ - ԱԵԼԸՍ ԸԸԼ ՈՒ ԵՄՈՂՍ՝ ԵՄՍԸՍ
ԼԸԸՍ ՈՒՍ ԵԸԸՍ ԸՍՍ ՈՒ ԵՄՆԸՍԸՍ ԸՄՑՑ ԸԸԸՍՄ ԸԸՍ՝ ՈՑ ՈՒՍՍ ՍՄՑՃ - ՈՒՍ
ԵՄՑՑ ԸԸԸՑ՝ ԸՄՍԸ՝ ԸՄՍԸՍՍ ԼԸՍՍԸՃ ԸՄՍԼ ՈՒՍԸՍՍ ՍՄՍԼ ԲԸԼ ԸՃՃ ԵՄԸԸՑ
ԱՄՍԸՍ ԵՍՍՍ: «ՍՄՍԸ՝ ՄԸԸՍ ԸԸԼ ՈՒՍ ԵՄՍԸՍ ՄԸ ՍՈՍ ԸՄՑՑ ԸԸՍ ԸԸԸՑ ԸԸԸՍ

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

- ...
- ...
- ...
- ...

...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...

...
 ...
 ...
 ...
 ...